

дітей другої вікової групи, тобто в ранній постійний період прикусу, дефекти зубних рядів і дефекти твердих тканин зустрічаються значно рідше. Це зумовлено тим, що постійні зуби, які щойно прорізалися, ще не встигли зруйнуватися. Дефекти зубів і зубних рядів у осіб третьої групи, тобто в студентів, наближаються до показників першої групи, що свідчить

про низький рівень гігієни ротової порожнини.

Висновки. Дефекти зубів та зубних рядів найпоширеніші в період змінного прикусу, що пов'язано не тільки зі зміною зубів, а і з раннім видаленням тимчасових зубів. Своєчасно не компенсовані дефекти зубних рядів стають причиною розвитку зубощелепних деформацій, зниження висоти прикусу, функціональних

порушень у шлунково-кишковому тракті. У більш старшому віці (в другій групі обстежених) поширеність дефектів зубів та зубних рядів має тенденцію до зниження у зв'язку з прорізуванням постійних зубів та підвищується в дорослому віці у зв'язку з недостатньою просвітницькою роботою серед школярів та незадовільною індивідуальною гігієною ротової порожнини.

Нідзельський М. Я., Стариков Д. Б.

ДОСЛІДЖЕННЯ БІОДЕСТРУКТИВНИХ ЗМІН СТОМАТОЛОГІЧНИХ КОМПОЗИТНИХ МАТЕРІАЛІВ ЗА ДОПОМОГОЮ РАСТРОВОЇ ЕЛЕКТРОННОЇ МІКРОСКОПІЇ

Вищий державний навчальний заклад України «Українська медична стоматологічна академія»

Високі технології сучасності дають можливість синтезувати різні види стоматологічних матеріалів, що використовуються для відновлення дефектів твердих тканин зуба. Останнім часом найширше використовується група фотополімерних композитних матеріалів, які складаються з неорганічної матриці, органічної та поєднувальної субстанції.

Ураховуючи їхні структурні характеристики, метою нашого дослідження стало: за допомогою растрової електронної мікроскопії вивчити структурні зміни зразків стоматологічного композитного матеріалу на прикладі «Лателюксу» в різні терміни користування ними.

Матеріали та методи дослідження. З цією метою нами були виготовлені 5 зразків розміром

3x2 мм композитного матеріалу «Лателюкс» згідно з прийнятою технологією ТУ У 33. 1-24274506-010-2001 та фотокомпозиційні матеріали, які отримані шляхом видалення із зубів пацієнтів, що знаходились 3 роки в порожнині рота пацієнта і видалені за показаннями.

Зневоднені та просушені зразки розміром 3x2 мм оглядової поверхні, фіксували за допомогою електропровідного клею на циліндричний алюмінієвий предметний столик. Для запобігання появі електростатичного заряду на зразки напиляли тонкий шар срібла. Після напилення срібла у вакуумній установці «ВУП-5М» (АО «Selmi») зразки монтували в робочу камеру мікроскопа.

Після цього їх переглядали в растровому електронному мікроскопі «РЕММА-101А» (АО «Selmi»)

(АО «Selmi») в режимі вторинних електронів при прискорювальному напруженні 15-20kV та збільшеннях від 1000 до 10 000 крат.

Отримані дані свідчать про значні структурні зміни, що відбулися в композитному матеріалі залежно від терміну його виготовлення.

Структура фотополімерного матеріалу протеза, виготовленого 3 роки тому, мала значні структурні відмінності від нового виду зразка.

Отже, проведені дослідження свідчать про біодеструктивні зміни в композитних матеріалах, що перебували в порожнині рота протягом 3-х років і підлягали функціональним навантаженням.